

د افغانستان غمیزه، پاکستان او امریکا

د روان کال د سپټمبر په یولسمه د پاکستان دولت د ۳۶ زرو ډالرو په بیه د امریکا په وال سټریټ ژورنال کې په امریکا باندې د ۲۰۰۱ د سپټمبر د یولسمې د یرغل د کالیزې په مناسبت یو لوی تبلیغاتي اعلان خپور کړی و. د دې اعلان په یوه برخه لیکل شوي و: «د ۲۰۰۱ نه راهیسې د ۱۸۰ میلیونو خلکو هیواد د نړۍ د اووه بلویونه خلکو د راتلونکې لپاره په جگړه بوخت دی!... ایا بل هیواد به داسې وکړي؟ خو دا یوازې پاکستان دی چې نړۍ ته د سولې ژمنه کوي.»

د سپټمبر په درویشتمه د امریکا د پوځ لوی درستیز امیر البحر مایک مولن د امریکا کانگرس ته وویل: «پاکستان د خپلو مزدورانو په واسطه افغانستان ته افراطي وړانګې صادروي.» یوه اوونۍ وروسته د سپټمبر په دېرشمه همدې امیر البحر بیا وویل: «زه تل په دې اند یم چې له پاکستان نه پرته د سیمې لپاره حل نشته.»

که دا ضد او نقیض توره کمپنۍ او یا د پوچیزم تیاتر (۱)، په هر حال دا ډول څرګندونې د افغانستان په وړاندې د امریکا او پاکستان د اړیکو او دريځونو د پیچلتیا هنداره ګڼل کېدای شي.

په افغانستان کې جنګ یوې ډېرې ټاکنې تاریخي شیبې ته رسېدلی دی. د نړۍ یوازینی ابر ځواک پر خپل ټول توان هڅه کوي ځان له ماتې وژغوري. دا دواړه هیوادونه ځان بیوسه ویني، امریکا د خپلو کورنیو اقتصادي لاندو او پاکستان د خپلو ملي ګټو د اجبار په لومو کې را ګیر شوي دي.

په افغانستان کې د جنګ راتلونکې به لا اقل د اوس لپاره د امریکا او پاکستان د اړیکو په پایلو پورې تړلې وي. اوس چې په سیمه کې ټول له امریکا څخه د خلاص شوي افغانستان د رامینځ ته کېدو لپاره په بیره تیاری نیسي، د پاکستان پوځ او جاسوسان سرې تې نیولي او د افغانستان د تباہۍ په بیه په سلو جبهو کې جنګیاري څو پاکستان وژغوري.

له دېرشو کلونو څخه له زیاتې مودې راهیسې په افغانستان کې بې پایه جنګ، بهرنیو اشغالونو او د هغو پایلو پاکستان ته طلايي چانسونه ورپه برخه کړل څو افغاني سیاسي او نظامي ځواکونه او افغانستان د خپلو ناروا ګټو لپاره برمه کړي. پاکستان تر دې دمه هڅه کړې چې هم د امریکا د ګټو ساتونکی او هم طالبانو ته د خواخوږي په توګه پاتې شي، خو اوس هر څه د بدلیدو په حال کې دي. د امریکا او پاکستان د شپېتو کلو پارانه د خرابوالي په لور روانه ده. امریکا هغه څه غواړي چې پنجابیان یې د پاکستان لپاره ځانوژنه بولي. د بادار او غلام - د مداري او د مداري د شاګرد لوبه پیل شوې.

دلته لومړۍ پوښتنه دا ده چې پاکستان ولې له امریکایانو سره مخالفت وکړ؟

ځواب څرګند دی. د جوړښت له لومړۍ ورځې تر اوسه پاکستان پښتانه د ځان وجودي ګواښ ګڼلې او له پښتنو سره نور د برېښې دښمنۍ توان نه لري. د سوات او جنوبي وزیرستان پښتو دا په ډاګه کړه چې د پاکستان پوځ له پښتنو سره په جنګ کې خپله بریادي ویني، ځکه په دواړو سیمو کې پاکستانی پوځ ماته خوړلې وه.

که چیرې دوی د طالبانو په مورچلونو یرغل وکړي پښتونستان خپلواکی ته رسېږي. همدا اوس که طالبان په پاکستان کې یوازې ووايي چې د دوی تر کنټرول لاندې سیمې نور د پاکستان برخه نه ده، په افغانستان کې به د جنګ نقشه یو ځل بدله شي او امریکایان به بیواکه شي څو خپل اشغال او د پښتنو قتل عام ته د تروریسم پر ضد جګړه ووايي.

پنجابي جنرالان ډېر ځیرک او هوښیار دي. دوی مور ډېر ښه پیژني او د اسلام نقاب یې یوازې د پښتنو د غولولو لپاره اغوستی دی. بله موضوع چې مور یې تل له یاده باسو هغه د پاکستان ټولنیز حقایق دي. پاکستان د افغانستان په شان یو طبیعي او خدا داد هیواد ندی. د اولس پیژندنې یا انټروپولوژي پوهان او مورخین پاکستان د هغو ټولنو په کتار کې ګڼي چې له استعمار نه وروسته جوړ شوي. په دې ټولنو کې استعمار ته د پلار په سترګو کتل کېږي. په دې ټولنو کې د استعمار د ژبې، فرهنگ او دارايي تر لاسه کول یو لوی نعمت ګڼل کېږي. دې هیوادونو ته postcolonial ټولني هم ویل کېږي. همدا اوس اوس د هند د اوتراپردیش په یوه کلي کې د انګریزي ژبې خیالي الهی ته عبادت کېږي.

په نولسمه پیړۍ کې جواد الدوله سید احمد خان هغه توره او بدنومي څیره وه چې برتانوي استعمار یې د هند لپاره د خدای ډالی ګڼله. سید احمد خان انګریزانو ته د سید جمال الدین افغاني جاسوسي کوله او حکیم الشرق د ده د دهریت او انګریزانو ته د مزدورۍ پر ضد ګڼ شمیر مقالې لیکلي دي. ځینې تاریخ پوهان وايي چې د پاکستان د جوړولو مفکوره انګریزانو ته همدې سید احمد خان ورکړه.

د بنګله دېش له جوړولو نه وروسته پنجابیا نو د پاکستان د ساتلو لپاره په ناڅاپي ډول د اسلام ناري پیل کړې. له ذوالفقار علي بوټو نه پخوا ټولو پنجابي مشرانو په ښکاره د پاکستان دولت یو سیکولر هویت باله. د پاکستان لومړي جمهور رییس

جنرال سکندر میرزا یو وخت له محمد علي جناح نه پوښتنه کړې وه چې ایا دی اسلامي دولت جوړوي؟ جناح په ځواب کې ويلي و چې « دا به معنی خبرې پرېږده، زه یو مدرن دولت جوړوم.»

په خپله محمد علي جناح د پاکستان د کرغیرن هويت استازیتوب کوي. محمد علي جناح چې اوس قاید اعظم، د پاکستان بابا او بنسټ ایشودونکی شوی دی، ملایانو کافر اعظم باله. د جناح نیکه پونجا گوکلداس میهجي د هند د گجرات یو هندو و. د جناح مور اسماعیلیه شیعیه او دوهمه ښځه چې له ده نه کابو دېرش کاله وړه او مجوسه وه. لکه چې روسانو به د لینن هويت چې مور یې یهوده وه پټاوه، پنجابیان هم د جناح هندو هويت پټوي. چرچل به تل جناح ته ویل چې له ده نه لرې ودرېږي څو خلک د ده د جاسوس گمان پرې ونکړي.

پنجابی لیکوال طارق علي په خپلو دوو کتابونو Speaking of Empire and Resistance او The Duel کې په دې موضوع رڼا اچوي او کاري چې جناح هیڅ په دین عقیده نه درلوده. دی یو شراب خور سړی و او کله به چې لاهور ته راته شپې به یې د انگرېزانو په هوټل کې کولې. کله به چې خلکو پوښتیده چې ولې دې هوټل ته ځي؟ ده به ځواب ورکاوه: « زه دې هوټل ته د دې لپاره ځم چې هلته د سبا نارۍ په وخت د خوک غوښه او هڅی ورکوي.» (۲) د خوک غوښه او هڅی Egg and Bacon د انگرېزانو غوره سباناری دی.

د هند ډېرو مهمو دیني علماوو د پاکستان جوړول نه منل. مولانا عبدالکلام ازاد او حتی مودودي او نورو د پاکستان جوړېدا د انگرېزانو پلان گانه. له ۱۹۴۷م کال نه پخوا « جماعت اسلامي او جمعیت علمای اسلامي دواړو د پاکستان زېږېدنه د رښتیني اسلام پر ضد یوه سیکولر توطیه گڼله.» (۳)

طارق علي دا هم په ډاگه کوي چې مسلم لیک گوند په هند کې د انگرېز وایسرای لارډ مانتو له خوا په ۱۹۰۶م کې جوړ شو. د مسلم لیک په اساسنامه کې لیکل شوي و:

« مور د هند د مسلمانانو، خوانینو او تعلقدارانو دا سازمان د دې لپاره جوړ کړ چې د برتانیا د امپراطورۍ لپاره ژمنتیا او لیوالتیا زیاته کړو.»

مشهور انگرېز شاعر اودن Auden د پاکستان د جوړېدا په باره کې یو ډېر غوره شعر « بیلتون» لیکلی و چې په ۱۹۶۶م کال کې خپور شو. شاعر هڅه کوي د هغه استازي حال بیان کړي چې د انگلستان د حکومت لخوا ټاکل شوی و څو د نوي هند او پاکستان نقشه جوړه کړي. تر ټولو خندنی خبره دا وه چې دې استازي هیڅکله هند نه و لیدلی او څو اونۍ وخت ورکړ شوی وو څو له هند سره د پاکستان پولې وټاکي.

د شعر په یوه برخه کې راغلي:

هو، دی استول شوی و،

ځان یې په یوه لرې پرته مانی کې بندي کړی و

څارگرو به هری خوا ته د ده لپاره پېرې کولې

ده په کار پیل وکړ څو د میلیونونو خلکو برخلیک جوړ کړي

د ده په لاس نقشه ډېره زړه او ارقام یې ناسم ول

ده وخت نه درلود څو د ارقامو کره او نا کره معلومه کړي

هوا په ډارونکي ډول ټوده وه - او د اسهال د ناروغۍ له لاسه

ده هری خوا ته منډې او رامندې وهلې

په اوو اونيو کې هر څه بشپړ شول او پولې وټاکل شوې

یوه وچه خدای پوه شه د څه لپاره ووېشل شوه

دی سبا په بیره بیرته انگلستان ته روان شو

هر څه ژر هیر شول

خو بیا هلته لار نشو

ځکه څنگه چې ده ټولو ته ويلي و په گوليو ویشتل کیده(۵)

د پاکستان د پوځ او ای اس ای جنرالان د پاکستان د ساتلو لپاره د هر جنایت کولو ته تیار دي.

جنرال کیانی د افغانستان د راتلونکي په باب د امریکا له یوه پوهنتون نه ماسټري ترلاسه کړې ده. جنرال حمید گل د دې شر البلاد بی ساری پښتون دښمنه منافق دی. گل ته اوس پنجابیان د پاکستان زړه ور زمري وايي. دی په اردو ژبه «لوی مجاهد»، د طالبانو خواخوږی او ان د دوی ویاند دی خو په انګلیسي ژبه د انگرېزانو ناظر. گل اوس اوس له راولپنډۍ نه د امریکا د پوځ د مخکښانو د خپرندويي موسسي Veleran Today سره یو اډېټر او ډایرکټر هم دی. څه موده دمخه یوه ورځپاڼه لیکونکي د دې امریکایي موسسي له چارواکو وپوښتل چې دا څنگه کېدای شي چې دا «مجاهد» ستاسو یو ډایرکټر وي؟ هغو ځواب ورکړ چې « زمور همداسې سړی په کار دی.»

د جنرال حمید گل څو خبرې تل زما په ذهن کې گرځي:

« که غواری د کابل و اوری تودی کری، کابل ته اور و اچوئ... ای اس ای یوه ډیره تیره چاره ده چې هم پیاوړې میډه کیري او هم د یوه سري سر پرې غوڅیري... زما مینه او هوس پاکستان دی ... له پاکستان نه پرته له طالبانو سره خبرې اترې هیڅ امکان نه لری. د پاکستان له گټو نه دفاع زموږ جهاد دی.»

اوس ټوله نړۍ نارې وهي چې طالبان د همدغو جنرالانو په امر کار کوي، حتی پاکستان هم دا خبره اوس مني او وایي چې د طالبانو کنترول د پښتنو کنترول دی او دا د پاکستان د بقا یوازینی ضمانت دی. له دې سره سره د امریکایانو د اغفال په مقصد کله نا کله پاکستان طالبان هم وژلي دي او هم یې د دوی پټخاڼونه امریکایانو ته وربندولي دي.

د امریکا او پاکستان اوږد مهالی گټې اوس په تضاد کې دي او دا ټولې لفظي شخړې یې واقعیت لري. خبره داسې ځای ته رسیدلې ده چې امریکایان له پاکستانی پوځ او په تیره بیا له ای اس ای نه غواړي چې دوی د طالبانو پر ضد هر ورو باید سوات او جنوبی وزیرستان ته ورته پوځي عملیات وکړي. پاکستانی جنرالان وایي چې دوی د دې توان نه لري، ځکه د سوات او جنوبی وزیرستان تجربو جوته کړه چې طالبان بنایي زیانمن شي خو د ماتیدو نه دي. امریکایان دا ځل ډېر جدي دي. د دې لپاره چې امریکایان یو څه کرار شي، اصف علی زرداری نوی پلان جوړ کړ. فاینانشیل ټایمز ورځپاڼې د اکتوبر په لسمه ولیکل چې « تیره اونۍ اصف علی زرداری اوباما ته په وار وار ټیلفونونه وکړل او ایمیلونه یې واستول چې پاکستان به د ای اس ای ۵- څانگه لغو کړي، ځکه همدا څانگه د طالبانو لارښوونه کوي.»

خو امریکایان دا کافي نه گڼي او په بیره غواړي د طالبانو پر ضد نظامي او تبلیغاتي پرمختگونه لاس ته راوړي او د دې بریاو له کبله په راتلونکو دوو مهمو غونډو کې چې د نومبر په میاشت په استانبول او د ډسمبر په میاشت په بن کې کیري امتیازونه تر لاسه کړي. ټاکل شوي ده چې په استانبول کې به د افغانستان په باب سیمه ییز او په بن کې نړیوال تصامیم و نیول شي.

ځینی سیاسي کتونکي باور لري چې د افغانستان مسئله باید د سیمه ییزو هیوادونو د یوه توافق په ترڅ کې حل شي، خو واقعیتونه او تجربې ثابتوي چې داسې یو جوړ جاری شونی نه دی، ځکه د افغانستان هر گاونډی هیواد د یوه خپلواک او با ثباته افغانستان مخالف دی او هر یو د دې په لټه کې دی چې د افغانانو په وینو لمرې مری د دوی له خولې وتښتوي.

په پای کې د افغانستان د ناورین دا حال دی او زموږ د هیواد د ستر خو لوېدلې قامت سر ته سام کاکا او پښو ته جنرال چودري ناست دی. همدوی د افغانانو او د دوی د پښتو د عظمتونو لاره بنده کړې ده.

هغه څه چې زموږ هیواد ژغورلی شي یو ملي زعامت دی چې له بده مرغه مور یې نه لرو او افغانان ناهیلې دي چې بیا به د دوی گټلی ډگر د پردو شي.

یو انگرېز مورخ توین بي وایي چې مدنیتونه وژل کیري نه، خو پخپله ځان وژنه کوي. امریکا اوس په همدې لاره وردرومي. که چیرې امریکایان له خپل ځان او افغانانو سره صادق شي، دوی کولای شي هم افغانانو ته د خپل برخلیک د ټاکلو حق ورکړي او هم له افغانستان څخه خپل پوځونه په عزت وباسي.

دا لاندې دوه اقدامات همدا شرایط برابرولای شي:

لومړی: د کابل په حکومت کې باید ډېر ژر بنسټیز بدلونونه رامینځ ته شي.

دا حکومت باید د اضطراري دورې لپاره ناپییلی حکومت وي خو د افغانستان په دننه کې د متارکي او ملي پخلاینې زمینه برابره کړي.

حامد کرزی او د ده حکومت باید دا ومني چې دا یو حزبي او د قومي توپیر پر بنسټ یو ټیلي حکومت دی. دا حکومت یوه لویه تاریخي ناکامي او د افغانستان د فاجعي یو مهم لامل دی. په اوسنی بڼه دا حکومت زموږ د ماضي یوه برخه ده او په راتلونکي کې هیڅ ځای نه لري.

راځئ په دې باب یې له هغو نه واورو چې همدا حکومت یې په خپلو وینو او پیسو ساتلی دی.

د لندن گارډین ورځپاڼې د اکتوبر په اوومه ولیکل:

« لس کاله دمخه هغه وخت چې پر کابل د بمونو باران پیل شو یو پښتون مشر د یوه موټر سایکل په سورلی د پاکستان له پولو څخه د افغانستان خاوري ته ننوت. ده په سر پټکی و خو کلک تړل شوی نه و، ده سي ای ای ته ټیلفون وکړ او د خاصو ځواکونو څرخکې یې راوبللي.»

خو د کابل د حکومت جوړونکي دا نه مني. څه موده دمخه ډاکټر زلمي خليلزاد د بي بي سي د ټلويزيون انگرېزي پروگرام ته وویل:

« د تیرو لسو کلونو په موده کې افغانستان بڼه ځای شوی دی او اوس افغانان زیات عمر کوي.»

دوهم: له پاکستان او ای اس ای څخه پرته د افغانستان په دننه کې له وسله والو مخالفینو سره په صداقت سره جدي خبرې اترې. د وسله والو مخالفینو نوره انزوا او پر نظامي حل ټینگار یوازې د پاکستانی جنرالانو په گټه او د امریکا په تاوان دی. دا لاره لس کاله ووهل شوه او پرته د افغانستان او امریکا له بریادۍ نه یې هیڅ پایلې نه درلودې.

باید په یاد ولرو چې د افغانستان لانجی او جنگونه هیڅ وخت د کابل په کوڅو کې نه دي حل شوي. د افغانستان ټول راز د غرونو شاته دی، د دې هواد برخلیک تل همدلته ټاکل شوی دی.

يادښتونه:

۱- توره کميډي يا تور طنز هغه ډرام ته ويل کيږي چې ډېر غميز موضوعات لکه مړينه، جنايت او يا جنگ د حيرانولو لپاره په خنډني ډول بيان کړي.
په سياسي بحثونو کې د پوچيزم تياتر هغې ډرامې ته ويل کيږي چې نړۍ او ژوند يې معنی او پوچ بنسټ لري.

2- Ali Tariq, (2005) *Speaking of Empire and Resistance*, Scribe Publication Pty Ltd, Victoria, P.105

3-, (2008), *The Duel; Pakistan on the flight of American Power*, Simon & Shuster, London, P. 23

4— , (005) *Speaking of Empire and Resistance*, Scribe Publication Pty Ltd, Victoria, P.100

5_ The New York Times, 5 May 2009

د پاڼو شمېره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادښت: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ